

ΜΘ 3,13-17

Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ

Σᾶς ἀρέσει, παιδιά, νά παραβρίσκεστε σέ Βάπτισις; Γιατί; Συναντᾶμε στόν ναό πολλούς γνωστούς καί φίλους, βλέπουμε ἕνα χαριτωμένο μωράκι, μᾶς μοιράζουν ὠραῖες μπομπονιέρες καί κέρασματα... Κι ὅλα αὐτά, βέβαια, εἶναι πολύ μικρά μπροστά στήν πιο μεγάλη χαρά πού νιώθουμε, γιατί ἕνας νέος ἄνθρωπος βαπτίζεται χριστιανός.

Ἐ, λοιπόν, σήμερα θά πᾶμε **στήν πιο σπουδαία βάπτισις** πού ἔγινε ποτέ πάνω στή γῆ. Δέν ἔγινε σέ κολυμβήθρα, ἀλλά σ' ἕναν ποταμό. Θά ταξιδέψουμε σέ τόπο καί σέ χρόνο μακρινό. Θά δοῦμε τή βάπτισις τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ μας! Καί θά δοῦμε ὅτι **ἀπό τή βάπτισις τοῦ Χριστοῦ ἀγιαζόμαστε κι ἐμεῖς!**

Βρισκόμαστε στόν **Ἰορδάνη ποταμό**. Ἐκεῖ κοντά, στήν ἔρημο, ζεῖ ὁ **ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος**, ὁ γιός τοῦ ἱερέα Ζαχαρία καί τῆς Ἐλισάβετ, πού γεννήθηκε μέ θαυμαστό τρόπο, ὅπως εἶδαμε σέ προηγούμενη συνάντησή μας (βλ. *Μάθημα 3ο*). Τώρα εἶναι ὁ **μεγάλος ἀσκητής καί προφήτης** (δείχνουμε σιά παιδιά τήν εἰκόνα του, βλ. *ἐποπικό ὕλικό*). Γύρω ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη μαζεύονται καθημερινά χιλιάδες ἄνθρωποι γιά νά τόν ἀκούσουν. Τούς μιλάει

πολύ δυναμικά και φλογερά. Τά λόγια του αγγίζουν τις καρδιές τους: «Μετανοήστε! Ἀλλάξτε ζωή! Πλησιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν! Ἔρχεται ὁ Μεσσίας Χριστός!». Τούς δίνει συμβουλές: νά σταματήσουν τίς ἀδικίες, νά κάνουν καλά ἔργα, νά ἀγαπήσουν τὴν εὐσέβεια καί τὴν ἀρετή, νά ὑπακοῦν σὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι ἐλέγχονται ἀπὸ τά λόγια τοῦ Ἁγίου, καταλαβαίνουν τά λάθη τους καί ἐπιθυμοῦν νά διορθωθοῦν. Ἕνας ἕνας, λοιπόν, ὅπως τούς ὑποδεικνύει ὁ ἅγιος Ἰωάννης, μπαίνουν στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ καί ἐξομολογοῦνται τίς ἁμαρτίες τους, παίρνοντας τὴν ἀπόφαση ν' ἀλλάξουν ζωή, ν' ἀφήσουν τίς παλιές κακές τους συνήθειες καί νά γίνουν καινούργιοι ἄνθρωποι, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

Τὸ βάπτισμα στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ, βέβαια, ὅπως ἐξηγοῦσε ὁ ἅγιος Ἰωάννης, δέν μποροῦσε νά ἐξαλείψει (=νά ἐξαφανίσει) τίς ἁμαρτίες. **Προετοιμάζε τούς ἀνθρώπους νά δεχτοῦν τὸν Χριστό.** Αὐτὸς θά τούς χάριζε ἀργότερα τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν τους.

Μιά μέρα ἐκεῖ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ συγκλονισμένος ὁ Πρόδρομος βλέπει νά πλησιάζει ποιός; Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιὰ τὸν ὁποῖο μιλοῦσε στὰ κηρύγματά του! Τὸν βλέπει νά περνᾷ μέσα ἀπὸ τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων ἀθόρυβα καί διακριτικά. Κανείς δέν πῆρε εἶδηση γιὰ τὸ ποιός ἦρθε ἀνάμεσά τους· οὔτε ὁ ἅγιος Ἰωάννης Τὸν γνώριζε. Φωτισμένος ὅμως ἀπὸ τὸν Θεό, Τὸν ἀναγνώρισε.

- Ἰωάννη, θέλω νά μέ βαπτίσεις! τοῦ λέει ταπεινά ὁ Ἰησοῦς.

Ὁ Πρόδρομος νιώθει δέος, ἕναν ἅγιο φόβο. Μὲ ἀπορία Τὸν ρωτᾷ:

- Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νά βαπτισθῶ ἀπὸ Σένα κι Ἐσύ ἔρχεσαι σέ μένα;

Δέν τολμοῦσε νά ὑψώσει τὸ χέρι του καί ν' ἀγγίξει τὴν ἀγία κεφαλή τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ Χριστός ὅμως ἐπιμένει καί ἐξηγεῖ στὸν Ἰωάννη:

- Ἄφησε τούς δισταγμούς. Μὴ δυσκολεύεσαι. Βάπτισε μέ, γιατί ἔτσι πρέπει νά γίνει σύμφωνα μέ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἀναμάρτητος καί δέν χρειαζόταν νά βαπτισεῖ. Βαπίστηκε, γιά νά ἐκτελέσει τό θεϊκό σχέδιο γιά τή σωτηρία μας καί γιά νά δώσει σ' ὄλους τούς ἀνθρώπους τό παράδειγμα νά βαπτίζονται. Ζήτησε, δηλαδή, νά βαπτισεῖ σάν ἕνας ἀπλός ἀνθρώπος ἀπό τήν πολλή Του ἀγάπη γιά μᾶς.

Μέ τρεμάμενο χέρι ὁ Ἰωάννης, ὑπακούοντας σ' αὐτό πού τοῦ εἶπε ὁ Χριστός, Τόν βαπτίζει. Τά νερά τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ ἀγιάζονται ἀπό τήν παρουσία Του. Ἐπειδή ὅμως ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε νά ἐξομολογηθεῖ ἀπολύτως καμία ἁμαρτία, **βγῆκε ἀμέσως ἀπό τόν ποταμό**. Τότε συνέβη κάτι τό ἀνεπανάληπτο, κάτι μοναδικό στήν ἱστορία τοῦ κόσμου: Σχίστηκαν οἱ οὐρανοί καί τό **Ἅγιο Πνεῦμα σάν λευκό περιστέρι** κατέβηκε καί στάθηκε πάνω ἀπό τό κεφάλι τοῦ Χριστοῦ. Τήν ἴδια στιγμή ἀκούστηκε ἡ **φωνή τοῦ Θεοῦ Πατέρα: «Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός στόν ὁποῖο ἀναπαύομαι»**. Ἔτσι γιά πρώτη φορά ἐμφανίζονται τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτό τό μεγάλο γεγονός, ἡ Ἐκκλησία μας τό γιορτάζει κάθε χρόνο στίς **6 Ἰανουαρίου** καί λέγεται **Θεοφάνια**, γιατί αὐτή τή μέρα φανερώθηκε ὁ τριαδικός Θεός στούς ἀνθρώπους (Θεός + φάνηκε).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ

Τή μέρα αὐτῆς τῆς γιορτῆς, γιά νά θυμόμαστε τή βάπτιση τοῦ Χριστοῦ πού ἀγίασε τόν Ἰορδάνη ποταμό καί μαζί ὅλα τά νερά τῆς γῆς, **οἱ ἱερεῖς ρίχνουν τόν Σταυρό στή θάλασσα ἢ στά ποτάμια, ἀγιάζοντας τά νερά** σέ πόλεις καί χωριά. Πολλοί πιστοί ρίχνονται στά παγωμένα νερά. Αὐτός πού θά πιάσει τόν Σταυρό τόν ἀσπάζεται καί χαίρεται ιδιαίτερα γι' αὐτή τήν εὐλογία.

Κάθε χρόνο, ἐπίσης, στά Θεοφάνια, σέ ὄλους τούς ὀρθόδοξους ναούς τελεῖται ἡ **ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ**: Ὁ ἱερέας ἔχει

μπροστά του μιά δεξαμενή μέ νερό. "Όλοι οί πιστοί μαζί μέ τούς ιερείς καί τούς ψάλτες δοξάζουν τόν Θεό καί Τόν εὐχαριστοῦν γιά τίς δωρεές Του. Ἐπειτα, ὁ ἱερέας βυθίζει στό νερό τόν Σταυρό. Ἡ στιγμή εἶναι ἱερή. "Όπως ὁ Χριστός ὅταν μπήκε στόν Ἰορδάνη ποταμό τόν ἀγίασε, ἔτσι καθῶς βυθίζεται ὁ Σταυρός στό νερό, κατεβαίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ἀγιάζει τό νερό. Στο τέλος τῆς ἀκολουθίας περνοῦν ὅλοι οί πιστοί μπροστά ἀπό τόν ἱερέα, γιά ν' ἀσπαστοῦν τόν Σταυρό καί νά τούς ραντίσει μέ τόν ἀγιασμό.

Ἄγιασμός δέν γίνεται μόνο τά Θεοφάνια ἀλλά καί συχνότερα: Τελεῖται σέ ὅλους τους ναούς **κάθε πρώτη τοῦ μήνα** γιά νά εὐλογήσει ὁ Θεός ὅλες τίς μέρες τοῦ μήνα. Πολλοί εὐσεβεῖς χριστιανοί κρατοῦν στό σπίτι τους ἀγιασμό καί πίνουν καθημερινά ἀπ' αὐτόν. **Ὁ ἀγιασμός δέν χαλάει μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου ὅπως τό κοινό νερό.** Οἱ ἐπιστήμονες δέν μποροῦν αὐτό νά τό ἐξηγήσουν· εἶναι ἕνα θαῦμα.

Ἄγιασμό μποροῦμε νά πίνουμε κάθε πρωί, ἀλλά καί κάθε φορά πού αισθανόμαστε τήν ἀνάγκη νά ζητήσουμε ἰδιαίτερα ἀπό τόν Θεό νά μᾶς ἀγιάσει καί νά μᾶς χαρίσει ἔκτακτη τήν εὐλογία καί τόν φωτισμό Του: σέ κάποια στενοχώρια, σέ μεγάλη ἀγωνία, σέ κάποια δύσκολη στιγμή, σέ περίοδο σημαντικῶν ἐξειτάσεων κτλ. Εὐσεβεῖς ὁδηγοί, πρὶν βάλουν «μπρός» στό αυτοκίνητό τους, πίνουν ἀγιασμό ἢ ραντίζουν τό τιμόνι τους μέ ἀγιασμό. Κάποιες νοικοκυρές, ἐπίσης, καθῶς μαγειρεύουν, ραντίζουν τό φαγητό μέ ἀγιασμό γιά νά ἔναι πετυχημένο καί εὐλογημένο.

Γιά νά πιοῦμε ἀγιασμό θά πρέπει νά μήν ἔχουμε φάει οὔτε νά ἔχουμε πιεῖ τίποτε. Ἐξάιρεση ἀποτελοῦν κάποιες ἔκτακτες περιπτώσεις, δηλαδή ὅταν κάποιος ἀρρωσταίνει ἢ βρίσκεται ζαφνικά σέ κίνδυνο καί χρειάζεται ἀμέσως ἐνίσχυση καί δυνάμωμα ἀπό τόν ἀγιασμό τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἄγιασμοῦ μπορεῖ νά τελεσεῖ -ἐκτός ἀπό τά Θεοφάνια καί κάθε πρωτομηνιά- καί σέ διάφορες ἄλλες εὐκαιρίες:

σέ κάθε καινούργιο σπίτι όπου μπαίνει μιά οικογένεια νά κατοικήσει, **σέ κάθε κατάσταση πού κάνει ἐγκαίνια** γιά ν' ἀγιαστεῖ ὁ χώρος καί νά εὐλογηθοῦν οἱ ἐργασίες, **σέ κάθε καινούριο αὐτοκίνητο** γιά νά εἶναι καλοτάξιδο. Ἀγιασμό κάνουμε ἀκόμη καί **στήν ἀρχή κάθε σχολικῆς χρονιάς**. Θυμάστε τόν Σεπτέμβρη; Τήν πρώτη μέρα πού ἀνοίγουν τά σχολεῖα κάνουμε Ἀγιασμό γιά νά μᾶς φωτίσει ὁ Θεός ὅλη τή χρονιά. Καί **στό Κατηχητικό μας** κάνουμε Ἀγιασμό, ὅταν ξεκινοῦμε τίς συναντήσεις μας, γιά ν' ἀνοίξει ὁ Χριστός τίς καρδιές μας καί νά δεχτοῦμε τά θεῖα Του λόγια. Ἀλλά καί σέ κάθε δραστηριότητα πού ἀρχίζουμε κάνουμε ἀγιασμό, γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Τελειώνοντας, ἄς δοῦμε τί χρειάζεται ὁ ἱερέας γιά νά τελέσει τόν ἀγιασμό (*δείχνουμε σά παιδιά τά ἀντικείμενα· ἂν δέν ὑπάρχει αὐτή ἡ δυνατότητα τούς τά δείχνουμε σέ φωτογραφία ἢ σέ προβολή, βλ. ἐποπικό ὑλικό*): Τοποθετοῦμε σ' ἓνα τραπέζι ἓνα μικρό μπόλ μέ **καθαρό νερό**, λίγο **βασιλικό**, τό **θυμιατήρι**, ἀναμμένο τό **καντήλι** καί μιά **εἰκόνα**. Σ' ἓνα χαρτί γράφουμε **τά ὀνόματα** πού θέλουμε νά μνημονευτοῦν κατά τήν τέλεση τῆς ἀκολουθίας. Ὁ ἱερέας φοράει τό **πειραχῆλι** κι ἔχει μαζί του τό **Εὐαγγέλιο** καί τόν **Σταυρό**, καθώς ἐπίσης καί τό **Εὐχολόγιο**, τό βιβλίο, δηλαδή, στό ὁποῖο εἶναι γραμμένες οἱ εὐχές πού θά διαβάσει γιά τήν τέλεση τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ὁ ἀγιασμός εἶναι **πολύτιμο καί ἱερό δῶρο τοῦ Θεοῦ**, πού μέ πολλή σοφία προσφέρει ἡ Ἐκκλησία σά παιδιά της. Μᾶς προστατεύει ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ καί μᾶς χαρίζει δύναμη, φώτιση καί θεία χάρη.

**Δῶρο τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγιασμός,
στήν ψυχή μά καί στό σῶμα
ἀγιαζεται ὁ πιστός.
Μέ πίστη ὅταν θά τόν πάρει,
δύναμη ἀποκτᾷ καί θεία χάρη.**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Φωτογραφίες από τόν άγιασμό τῶν ὑδάτων.
2. Ἀντικείμενα ἀναγκαῖα γιά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ.
3. Κατασκευή: Μπουκαλάκι γιά τόν άγιασμό.
4. Ἀπολυτίκιο.
5. Παιχνίδια.
6. Ἐγχρωμη εἰκόνα.